

היא דין עליהם ונאכדו, כמו שנאמר (בראשית ז') וימחו מארץ.

ויתהלך חנוך את האלים ואיננו כי לzech אתו אליהם. רבינו יוסי פמח, (שיר א) עד שהמלך במסבו נרדי גמן ריחו. פסוק זה נאמר. אבל בא ראה, כי דרכו של הקדוש ברוך הוא - בשעה שבן אדם נתקבפו והוא משרה דיורו עלייו ויודע שאחר ימים היא יסrah, מקדים ולוקט ריחו הטוב מפניו ומסלול אותו מהעוולם.

זה שכתוב עד שהמלך במסבו נרדי גמן ריחו. עד שהמלך זה הקדוש ברוך הוא. במסבו - זה אותו בן אדם שנתקבף בו והולך ברכיו. נרדי גמן ריחו - אותו מעשים טובים שבו שבגללם יסתלק מהעולם בטרם הגיע זמנו.

ועל זה היה שלמה המלך אומר (קהלת ח) יש הבעל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים וגוי. יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים - כמו שארכנו, שבשביל מעשים טובים הקדוש ברוך הוא מסלקם מהעולם נבי שלא התקללו (ויה), ומוחך אבתו כמה מסלק אותך בטרם הגיע זמנו, וועשה בהם דיןין. וש הרשעים שmagיע אלה כמעשה הצדיקים - שהקדוש ברוך הוא מאירך להם ימים ומאירך בהם את רגוזו, וכל זה כמו שנטבאה. אלה בשבייל שלא יתקללו, ואלה כדי שיחזרו אליו, או כדי שיצאו מהם בנים מעלים.

בא ראה, חנוך בינה צדיק, והקדוש ברוך הוא ראה שאחר כך יקלקל, ולחך אותו בטרםUCH טוב, לוקח אותו הקדוש ברוך הוא יקלקל. זה שכתוב (שיר ו) ולוקט שושנים. משום שנוננים רוח השיר השירים והוא בטרם יקלקל. ואיננו כי לzech אתו אליהם. ואיננו - להאריך ימים פשאר בני אדם שהיו

כמָדַת אָמֵר, (בראשית ז') וַיִּמְחֹר מִן הָאָרֶץ: וירחlick חנוך את האלים ואיננו כי לzech אתו אליהם. רבינו יוסף פמח (שיר השירים א) עד שהמלך במסבו נרדי גמן ריחו. הא קרא אמר. אבל תא חזי, כי ארחותו קדשא בריך הוא. בשעתא דבר נש אתדק ביה והוא אשורי דיוירה עלייה. וידע דלבתר יומין יסrah. אקדים ולקיט ריחיה טב מניה וסליק ליה מעולם.

הִנֵּה הוּא דכתייב עד שהמלך במסבו נרדי גמן ריחו. עד שהמלך דא קדשא בריך הוא. במסבו דא ההוא בר נש דאתדק ביה ואיזיל בארכוי. נרדי גמן ריחו, אונז עובדין טבין דביה בגינ hon יסתלק מעולם עד דלא מטה זמניה.

יעל דא הוה שלמה מלכא אמר (קהלת ח) יש הבעל אשר נעשה על הארץ אשר מגיע אליהם צדיקים וגוי. יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים, כמה דאקיימנא בגין דעוברידיהון טבין קדשא בריך הוא סליק לוון מעולם (בנין דלא פחרחו (חו). ומעו רחומיותא בחו מסלק להו) עד לא מטה זמניהו. ועבד ביהון דיגין. ויש רשותים אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים קדשא בריך הוא אוריך רוגזיה בהו. וכל דא כמה דאתמר. אלין בגין דלא יסרחון. ואלין בגין דלהדרו לגביה. או בגין דיפוק מניהו בנין דמעלי.

הִנֵּה חזי, חנוך זפאה דוה. וקדשא בריך הוא חמא ליה יסrah לבתר. ולקיט ליה עד לא יסrah. הִנֵּה הוּא דכתייב, (שיר השירים ו) וללקוט שושנים. בגין דיבבי ריחא טב לקיט יקלקל. זה שכתוב (שיר ו) ולוקט שושנים. משום שנוננים רוח השיר השירים והוא בטרם יקלקל. ואיננו כי לzech אתו אליהם. ואיננו - להאריך ימים פשאר בני אדם שהיו